

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. szeptember 22.

Tartalom:

A DAL. 3.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntelek benneteket a mai napon, 2022. szeptember 22. összejövetelünk alkalmából. Van-e valakinek kérdezni valója mondanivalója hozzá tennivalója az elmúlt órán elhangzott tanításokhoz? Ildikó

Ildikó: Ahhoz a részhez szeretnék hozzászólni, amikor a vallás és a tudomány kapcsolatának kérdését boncolgattuk. Jól emlékszem-e arra, hogy amikor hozzáfogtunk a dal témához, abban maradtunk, hogy minden embernek van dala. A kérdésem, hogy ez így van-e?

János: Mi így gondoljuk.

Ildikó: A meghatározásban, hogy mi a dal, azt mondtuk, hogy a tanítvány Istennel való kapcsolatának a létrejötte, pontosabban, hogy a kapcsolat által létrejön a dal.

Kata: Jól fogalmazod Ildikó, azzal kiegészíteném, hogy mindennek, tehát a kőtől kezdve minden létezőnek van dala, más- más minőségben. Abban tettünk különbséget, hogy a tanítvány dala tisztább, kevesebb benne a hamis hang, mivel ő a fejlődés útján az Istennel való kapcsolatában egyre valóságosabb tartalmakat dalol. A világi ember dala hamisabb, mert nincs az Istennel kapcsolata, azzal az Istennel, akit Jézus a szerető Atyaként mutat be, és akit az angyal tanításából közelebbről megismerhetünk.

Márti: Az embernek a dala azt is jelenti, hogy a létezését kifejezi. Tehát nemcsak Isten és az ember kapcsolatot jelent, teremt a dal, hanem az egész embert magát.

Annamari: Mi magunk vagyunk a dal.

János: Ez azt jelenti, hogy az embert, a létezést, egy másfajta megközelítésből is meg lehet fogalmazni. Bennem azt a görcsöt, nehézséget vagy sötét képet csökkenti, amely az ember életével kapcsolatos. Amikor küzd, birkózik, akadályokkal van tele, gonoszságokkal találkozik, sötétséggel találkozik, miközben ez a megközelítés, mindezt valamiféleképp oldja, az ember oldaláról is és az Isten oldaláról is. Ez ugyanaz, amikor azt mondja, hogy az Isten mosoly, amikor azt mondja, hogy az Isten öröm, és az Öröm, túlnő azon a fogalmon, amit az ember annak gondol. Messze túlnő azon. Itt a dal, összefüggésben van

valamiféle rezgéssel, összefüggésben lesz az ütemmel. Azt is megfogalmazhatnám, hogy így is ki lehet fejezni a teremtést. Most ezzel barátkozunk.

Kata: Szellemi tartalmakat értünk alatta.

János: Igen, ami nem okvetlenül az e világhoz tartozik, hanem a másvilághoz, a teremtő világhoz. Ennek a mása jelenik meg a zenében, a dalban, a dallamban, az ütemben, mert, ahogy beszéltünk korábban, úgy fent, mint lent. Rendben van így Ildikó, mehetünk tovább?

Igen.

Márti: A közelmúltban olvastam, hogy a dal szó a latin canticum szóból származik, ami azt jelenti, hogy mindent el lehet énekelni. Számomra ez olyan csodálatos, mert ez azonos azzal, amit mi gondolunk erről, és amivel mi foglalkozunk.

János: Úgy látszik, az angyalok gondoskodnak arról, hogy amit mi tanulunk, amivel mi foglalkozunk, azzal kapcsolatban elibénk tegyék mindazokat az anyagokat, amelyek valamiféleképpen egy tágabb látásmódot kínálnak a természet, a világ valóságával kapcsolatban. Az elmúlt héten a púpos bálnák életéről olvastunk, most pedig a szirtiborz énekéről találtam információt. Olvassuk fel.

A szirtiborz nőstények csak a jó ritmusérzéssel rendelkező hímekhez vonzódnak.

ORIGO:

„Köztudott tény, hogy a zenei tehetség, csábító erővel bírhat. Ám balladát énekelni vagy egy hangszeren játszani csak akkor "működik", ha a zenész ügyes. Úgy tűnik, ugyanezek a szabályok érvényesek az állatvilágban is.

A hím szirtiborzok szaporodási sikere ugyanis ahhoz kapcsolódik, hogy képesek-e megtartani a ritmust az udvarlás során. Más szóval: azok a hímek, akik "jól énekelnek", nagyobb valószínűséggel lesznek sikeresek a párzás során.

Vlad Demartsev az izraeli Tel Avivi Egyetem kutatója már húsz éve tanulmányozza a szirtiborzokat (Procavia vapensis). Ahogy arra rámutat, ezek

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

az állatok társas emlősök, kiterjedt hangrepertoárral, és a hímek viszonylag sok "dalt" képesek "előadni."

Demartsev és kollégái korábbi tanulmányaik során már kimutatták, hogy a szírtiborzok dalai akusztikus és időbeli szerkezettel rendelkeznek, ami jól tükrözi a jeladó minőségét és társadalmi státuszát. Azt is felfedezték, hogy a dalok menete hasonló mintákat követ, mint az emberi zenei stílusokban.

A dalaikban regionális dialektusok vannak, így a közelben élő egyének jobban hasonlítanak egymáshoz – mondta Demartsev a ZME Science online portálnak. – Hajlamosak crescendo-ban énekelni, tehát az ének előrehaladtával egyre hangosabbak, és a daluk vége felé érik el a csúcskomplexitást.

Bár a szírtiborzok pont úgy néznek ki, mint egy rágcsáló, ám ez a faj valójában az elefánthoz hasonló fogakkal, lábujjakkal és koponyaszerkezettel rendelkezik.

Az eredmények azt mutatták, hogy a szírtiborz hímek stabil ritmust tartanak és a hangokat rendszeres időközönként hallatják.

A gyakrabban éneklő hímeknek általában több túlélő utóda születik– mutatott rá Lee Koren, a tanulmány társszerkesztője.

Az Aniel Ecology folyóiratban publikált tanulmány szerint bizonyos fiziológiai gyengeségek negatív hatással lehetnek a szírtiborzok azon képességére, hogy precíz és ritmikus hívásokat hozzanak létre. Ez azt mutatja, hogy a hímek udvarlási énekének ritmusa az egészség jelzője, valamint a nőstények számára a leendő partnerek megfelelő mutatója lehet."

János: Mint érdekességet hoztam. Van-e, ehhez valami hozzátennivalótok? Nincsen. Visszatérve az anyagunkra, a kilenc fejezetet egy-egy mondatban is megfogalmaztuk, hogy miről szól maga a szöveg. Most folytatjuk a harmadik oldal tetején lévő résszel.

55.b. 321.o.

(A Mestereink együtt szólnak;)

„A sugárzó beszéd,

melyben a szeretet ég,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

háza a csend.*

Így lesz a hangból dal.

Tanítunk titeket dalolni.

A RÉGI DAL IMMÁR KIHAL.

MÁR NEM TEREMT.

KIMENT BELŐLE A LÉNYEG:

A KEGYELEM.

A TÖRVÉNYEK MEGÖLTÉK.

DE A KEGYELEM FÖLÖTT VAN AZ EGY–

AZ EGYETLEN EGY.”

János: Tietek a szó, mit tudunk meg ebből a szövegből a dal vonatkozásában?
Ildikó neked is szól!

Ildikó: Azt mondja, hogy: „*A régi dal immár kihalt,*” mivel az új istenlátás megváltoztatja az eddigi látásunkat. Itt a földön a kegyelem volt a legtöbb, ami „*már nem terem.*” Azt is megindokolja, hogy azért, mert: „*kiment belőle a lényeg, a kegyelem. A törvények megölték.*” Ami az újban ott van; „*a kegyelem fölött ott van az egy, az egyetlen egy*”: Az Isten.

Kata: Az evangéliumból a Jn.8.12- t hoztam ezzel analóg, ahol Jézus azt mondja: „*én a világ fénye vagyok, aki követ engem, semmiképpen sem jár-kelet a sötétségben, hanem az övé lesz az élet fénye.*” Azt gondolom, hogy ennek a tartalmát az angyal tanításának azzal a tartalommal tölténém meg, hogy a szükség van arra az új szívre, amelyben megszületik ez a tanítás, amely által megismerjük, hogy mi az, ami még a kegyelemnél is több, ami a kegyelem fölött van, „*az egyetlen egy,*” az Isten.

Márti: Ebben a szakaszban is igazolást nyer az a megállapításunk, amit a régivel kapcsolatban mondtunk, amikor azt mondja az Angyal, hogy fordítsátok fel mindent. Így tovább megy, azt mondja, hogy a régi dal immár kihalt, már nem terem. Az Isten végtelen jósága a kegyelme révén azt, amit az emberek

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

tönkretettek, amit a törvények megöltek, azt az Ő kegyelme folytán, azt a valódi tartalmat, meg tudjuk élni.

Annamari: Nekem az tetszik, hogy a dal tartalmát a szeretet és a kegyelem adja.

Detti: Én megakadtam egy mondaton ebben a részben, mégpedig:

„Tanítunk titeket dalolni.”

Detti: Ha azt mondja, az ember maga a dal, akkor még a tanítványnak is szüksége van arra, hogy kapcsolatba legyen az angyalokkal és tanuljon tőlük, hiszen csak ebben lehet tovább fejlődni. Számomra ezért nagyon fontos ez a mondat. Ti a régit említettétek meg, én az újra figyeltem fel.

Kata: Korábban megfogalmaztuk úgy, hogy az ember teremtése úgymond, nincs kész, mert teremtők is vagyunk, nemcsak teremtettek. Ezt a teremtést az Isten az emberre bízta. Ha a dalt összekapcsoljuk a teremtéssel, akkor itt most nyilván arról van szó, hogy ezt az új dalt meg kell tanulnunk megteremteni.

Márti: Új dalra tanít az angyal.

János: Milyen kapcsolatban van az ember az angyalával?

Márti: Személyes kapcsolatban.

Kata: Egyéni kapcsolatban, amelyért az egyén felel.

János: Milyen kapcsolatban van?

Kata: Szellemi kapcsolatban. Tanít minket.

János: Ki az angyalod?

Kata: Szellemi önvalóm.

Ildikó: Jobbik felem.

Márti: Sűrűbb másomnak ritkább, tisztább mása.

Kata: Lehetőségem teremtő ereje.

János: Mondhatom azt, hogy valójában mi magunk vagyunk.

Kata: Végső soron, igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nagyon jó, hogy így kiegészítetd. Végző soron az angyalunk is saját magunk vagyunk, ezért a kapcsolatunk milyen?

Kata: Angyali.

János: Ezért a kapcsolatunk milyen, mert az rajtunk múlik, nem rajtuk és még nem is vagyunk angyalok. Végtelenül és rendkívül bensőséges a kapcsolatunk. Ebben a kapcsolatban ki az, akinek tisztább a dala? Nyilván az angyalnak. Ha ez a kapcsolat megvan a tanítvány és az angyal között, akkor ki, kit taníthat dalolni?

Deti: Nyilván az angyal az embert.

János: Mi a cél ebben a vonatkozásban az angyal és az ember oldaláról?

Annamari: Az, hogy egyformán daloljanak.

János: Amikor egyé válnak, akkor a daluk egy legyen. Ehhez kinek kell tanulni dalolni?

Az embernek.

János: Nyilván az embernek. Ez a válaszom a kérdésedre. Kata szívem, mit szólsz hozzá?

A. Kati: Nekem ez furcsa, hogy ezt dalnak hívjuk, de hívhatnánk másnak is. Igazából nem nagyon tudom összekapcsolni.

János: Nagyon köszönöm a felvetésedet. Vajon miért a dal az, ami megfogalmazza az ember és az Isten ilyenként való értelmezését?

A. Kati: Lehetséges a tisztulás miatt, merthogy a rezgésben van egy harmónia is.

János: Kimondtad a szót. Mi a harmónia ismertetője?

A. Kati: Különböző dolgok összebékülése.

Kata: A teljesség.

János: A teljesség a harmónia, amikor a dinamikus különbözőségek ütközés és ellenállás nélkül egységet tudnak létrehozni. Gondoljunk egy zeneműve, ahol minden egyes hangszer külön-külön zenét játszik, mégis együtt egy harmóniát jelenítenek meg. A dal, mint olyan, ebben az esetben úgy tűnik, azt a harmóniát

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

kívánja megjeleníteni. Az Isten és az ember oldaláról, ami ki tudja fejezni az Ő lényegét, hogy te egy harmonikus lény vagy. Minél inkább az Istenhez tartozónak éled meg magad, minél bensőségesebb a kapcsolatod az angyalokkal és általuk az Istennel, vagy fordítva, annál inkább harmonikusabb lény vagy. Nagyon köszönöm a felvetésedet, mert ezt már régen el kellett volna mondani.

Kata: Valójában a második oldal közepén, ezt így fogalmazza meg:

„Az a dal, amit lelketek ki csal a földből,
nem bús és nem vidám,
nem több és nem hiány:
Teljesség!”

Kata: Erről beszéltünk.

János: Így van, tehát a dal, mint olyan, ezért válik jelentőségteljessé és fejezi ki azt a tartalmat, amely nekünk igaz, hogy teljesen új, mégis alkalmat és lehetőséget ad arra, hogy jobban megismerjük az Istent és általa magunkat is. A tanítványokat a harmónia dinamikus különbözősége is összeköti. Az angyalokat is? Az angyalokat és a teremtést is. Ezért mondtuk, hogy az Isten nem ismétli önmagát, nem tud két egyformát teremteni. Nincs két egyforma elektron, két egyforma atom. Stb. Semmi sincs egyforma. Mikor jelenik meg a harmónia *Általa*? Legyen az ember, legyen az állat, növény, ásvány, akár angyal, vagy szeráf, mikor jelenik meg a harmónia?

Kata: Amikor nem tud más lenni, mint amire teremtve lett. Vagyis szolgál.

János: Teszi a feladatát. Az ember esetében, hogy szolgáljon és adjon, az angyal szerint.

Kata: Ennek feltétele, hogy eljusson odáig, hogy a megváltás folyamatában elinduljon.

János: Minél inkább az ember a feladatát teszi, mert a tehet, a lehet az adott, annál inkább jelenik meg nála a harmónia.

Kata: Tisztább a dala.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm. Így már közelebb kerülünk a megértéshez. Azt mondja, hogy:

„A régi dal immár kihalt. Már nem teremt.”

János: Ennek alapján melyik dal az, amelyik teremt?

Kata: Mindig az új dal.

János: Igen, mindig csak az új dalban van benne az Isten kegyelme. Mit szólsz hozzá Ildikó?

Ildikó: Majd elgondolkodom ezen, én inkább a lelkülettel láttam az azonosságot, a harmóniát.

János: A harmóniát mi fejezi ki?

Ildikó: Az, amit mondtam.

János: Megyünk tovább.

„A kegyelem fölött van az egy – az egyetlen egy.”

János: Az Isten kegyelme mindenképpen felett van. Ezt ugye már tudjuk az angyaltól. Érthető ez a mondat?

Igen.

János: De a mindent felülíró kegyelem fölött is még ott van Ő. Egy nagyon fontos sort olvashatunk, hogy hogyan lesz a hangból dal? Hogyan lesz a Feri bácsi hangjából dal? Hogyan lesz a hangból dal? Ide van írva. „A sugárzó beszéd melyben a szeretet él.”. Így lesz a hangból dal. Mit szólnak hozzá, érthető ez így?

„Sugárzó beszéd, melyben a szeretet él.”

János: Jézus dalolt-e?

Kata: Hogyne dalolt volna!

Ő maga volt a dal.

János: „A sugárzó beszéd, melyben a szeretet él.” Az Ő maga volt. Akkor ebben az értelemben, Ő maga volt a dal. Ha ez így rendben van, akkor visszatérünk a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

kettes oldal közepére, mert azt a részt, hogy: *daloljatok ti is!* ami úgy fejeződik be, „*az egész teremtés dalolni fog.*” Ezt mi úgy fogalmazzuk meg, hogy a tanítvány dala a feladatuk zenéje, harmóniája. Képpen vagyunk? Ivett kérlek, a következő öt sort te olvasd fel.

51.b.306.o.

„Az a dal,

mit lelketek ki csal a földből,

nem bús és nem vidám,

nem több és nem hiány:

Teljesség!”

János: Hogyan tudjuk ezt megragadni? Kínálom a megfogalmazást: a teljesség dalát a tanítványnak kell megvalósítani. Rendben van?

Igen

János: Márty, te folytasd!

88.b.451.o.

„A hallgató ajak

még nem csend.

Daloljatok, ti kedvesek, itt lent.

Majd a zaj megszűnik. –

Zajban dalolni nem lehet.

Ti kedvesek, készüljetek!

Mi dalolunk fent.

Figyeljetek! Tanuljatok! Készüljetek!”

János: Nagyon keményen, nagyon határozottan, fel vagyunk szólítva. Ebben a részben a következő javaslatot kínálom. A tanítvány anyagvilágbeli, zajt

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

megszüntető dala, készület az angyalok dalával való eggyé válásra, vagy egységére, ahogy tetszik. A szövegben arról van szó, hogy a zaj majd megszűnik, daloljatok ti kedvesek itt lent, tehát a zaj majd megszűnik. A lélek dala, a szellem dala, a kapcsolat dala, megszünteti a külső zajt, amit a világ produkál, mert zajban dalolni nem lehet.

Kata: Azt gondolom, hogy a tanítvány abban a világban, amiben él, ott is van zaj. Tehát körülményeiben mindazokat a zavaró dolgokat, problémákat, amelyeket nem tud még a helyén kezelni, addig bizonyos zajokat megél.

János: Hogyne.

Deti: Nem a feladata. Nem tud burában élni és nem is kell elzártan élnie.

János: Megint tiltakozom. Tiltakozom azzal szemben, hogy érthető az, hogy mi ezt így nem tudjuk, még itt vagyunk és így meg-úgy. Tehát, a gondolkodási struktúrával kapcsolatban, a megközelítéssel kapcsolatban vetem újból és újból fel, mert úgy tűnik, mintha mentegezni akarjuk magunkat. Magunk előtt is, mások előtt is és az Isten előtt is, hogy még nem vagyunk képesek erre. Stb. Bennünket, tanítványokat, én úgy látom, az a törekvés jellemez, amelyben nem azt látjuk és nem abban gondolkodunk, hogy mire nem vagyunk képesek, hanem mindig törekedjünk az újra helyezni a hangsúlyt. Mi az akadály az angyal szerint?

Kata: A gát.

János: Mi a gát? Bizalom az erődben. Amikor az ember a gáttal találkozik, magától értetődő, hogy valami akadályoz. Uram! Hát ez így megy. De Ő nem ezt mondta! Azt mondta, azért van az akadály a tanítvány számára, a látásmódjának a számára, az ő hite számára, mert vegye tudomásul, hogy ő már az Istené. A kapcsolat már megvan, nem egyedül van, nem egyedül gondolkodik, nem egyedül tesz. Ezek a gátak és akadályok azért vannak, mert az Isten feltételezi róla, hogy megugorja, mert ez a fejlődésének a zálogja. Tud-e fejlődni az ember a sima és akadálytalan úton?

Nem tud.

János: Nem tud. Ezek az akadályok kimondottan ezért vannak, hogy az ember ezeket meg tudja ugrani, át tudja lépni, meg tudja oldani. Bizalom az erődben, a

kapcsolatban, amit *Velem* ápolsz. Azt szerettem volna elmondani, hogy ne arra helyezük a hangsúlyt, hogy mit nem vagyunk képesek megcsinálni, hanem ezt mindig háttérbe szorítani, mert nekünk már nem ebben kell gondolkodni.

Kata: A magam részéről mondom, hogy nem ebben gondolkodom, hanem abban, hogy az anyagvilágbeli létünknek ez velejárója. A világban mindig lesz zaj, csak tőlünk függ, hogy mennyire tudunk ettől elhatárolódni. Nyilván ez csak akkor tud számunkra kevésbé jelen lenni, zavaró lenni, ha az Istennel való kapcsolatunk megerősödik. Arról, amiről beszéltél, hogy miben gondolkodjunk, mi a helyes irány.

Ildikó: Mondanám azt, hogy ez már nem minősül próbának.

János: Micsoda nem minősül próbának?

Ildikó: Ezek, amikről beszéltünk. Azok a feltételek, amiket meg kell oldanunk, hogy mi már Istenhez tartozónak éljük meg magunkat.

János: Akkor hogyan minősítjük az angyalnak azt a tanítását, hogy minden próba?

Ildikó: Nekem a próba jutott először eszembe, hogy ezeket próbának neveztük, csak erről nem esett szó. Azt gondoltam, hogy ez egy magasabb fokozat, abban az értelemben, hogy tudjuk, ez próba.

A. Kati: Azért ez nem olyan egyszerű. Ezt az ember át tudja alakítani egy hamis megszépítéssé is. Nagyon nagy veszély az is, hogy az ember többet képzel magáról, mint ami, ezért ez is egy nagy csapda tud lenni. A túlzott öntudat sem visz mindig előre. Engem például nem.

János: Hogyan értelmezzük akkor az angyalnak azt a mondatát, hogy „*oly nagy az ember, még én sem látom.*” (17.b.L.102.o.)

A. Kati: Nem tudom, amit mondtam, megtapasztaltam.

János: Hogyan értelmezzük az angyalnak azt a tanítását, hogy: „*az ember nem a teremtés koronája, az ember a teremtés lelke.*” (23.b.G. 146.o.)

A. Kati: Nyilván, akinek olyan dilemmái vannak, amit mondtam, ő ezeket nem látja.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez azt jelenti, hogy nagyon komoly kérdés lehet az, hogy minek látom magamat, mert amit az előbb mondtál, hogy az emberrel elszalad a ló, ez lehetséges a tanítvány esetében?

Kata: A Hang tanítása, hogy én nem vagyok olyan jó, mint ahogyan gondolom, a másik pedig nem olyan rossz, amilyennek gondolom.

Ivett: Én szerintem, amire az A. Kati gondol, az egy bizonyos fokú nem önbizalom, hanem egy bizonyos fokú önhittség. Ha valaki Jézushoz tartozik, akkor, ha még ez a természetében, mint lehetőség, nagyon könnyen előfordulhat, hogy benne van, akkor a hiúságán keresztül ad arra a Jóisten mindenképp eseményeket, lehetőségeket, próbákat, hogy az ember kikerüljön belőle. Mindig az a kérdés, hogy az emberben mennyi nyitottság és mennyi alázat van arra, hogy lássa, én mégsem jó lóra szálltam és nem ott vagyok, ahol kellene, hogy legyek. Ha ténylegesen a klasszikus értelemben vett tanítványról beszélünk, azzal nem szaladhat el a ló, hiszen éppen azért, mert mindig az újra és az Istenre nyitott és alázatos. Mindez pedig az önhittséggel nem fér össze.

János: Jézus és az angyalok tanítása szerint, mi a tanítvány alapvető jellemzője? Itt most abban a vonatkozásban, hogy ne szaladjon el vele a ló. Arra gondoltam, hogy ami jellemzi a tanítványt, amitől tanítvány, hogy arra tanítja Jézus és az angyal, hogy szolgáljon. Ebben a szolgálatban az adás jelenik meg, mely nem anyagi, nem természetbeni adás, hanem éppen, amiben, amikor abban szükségét látom. Amire képes, hogy adjon. Tehát a szolgálat és az adás. Erre irányít, erre próbálja a tanítvány figyelmét felhívni, erre próbálja tanítani, erre próbálja ráirányítani, ezt próbálja megértetni vele. Az Isten is szolgál. Ez a legfőbb jellemzője, hogy szolgál. Ha a szolgálat jellemzi a tanítványt, akkor is elszaladhat vele nagyon a ló?

A. Kati: Igen és elkezd jól érezni magát attól, hogy ő milyen sokat szolgál.

János: Jó érzéssel jár-e az, ha valaki szolgál?

A. Kati: Jó érzéssel jár persze, de azzal is be tudja csapni magát, hogy én adtam a koldusnak, közben lehet,

János: A tanítvány miért ad a koldusnak?

Kata: Azért, mert szeretet van benne.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Jézus szeretete van benne. Ha Jézus szeretete van benne, azért ad. Nem mindegy, hogy mi van benne. Amiről te beszélsz, az, az önzés lelkületét fogalmazza meg, de az önzésnek semmi köze a tanítványhoz.

A. Kati: De hát saját magamban nem tudom olyan könnyen szétválasztani azt az önzést, azt az érzést, hogy én milyen jó ember vagyok.

János: Ki az önző ember?

Kata: Aki ártani akar a másoknak.

János: Ki az önző ember?

Ivett: Magát teszi a középpontba.

János: Itt van a helyes válasz. Az a lényeg, hogy én magam vagyok a látásmódom és az életem középpontjában, nem pedig Jézus. Nem azért teszem, mert Jézus él bennem. Nem azért szeretek, mert Jézus él bennem, nem azért adok, mert Jézus él bennem, nem azért szolgálok, mert Jézus él bennem. Két különböző lelkületről van szó.

A. Kati: Persze, én ezt tudom, de attól még ezt nem olyan könnyű megkülönböztetni a mindennapi dolgokban.

János: Szerintem pedig könnyű. Nem vagyok egyedül. Van egy olyan, hogy lelkiismeret és ha valamit nem jól csinálok, akkor a lelkiismeretem előbb utóbb jelzi ezt.

Kata: Rosszul érzem magam, ha nem is perpillanat, de amikor felismerem, rálátok a lényegre, vagy amikor helyére kerül bennem a dolog.

János: Egészen pontosan és mivel nem vagyok egyedül, ezért belül jelzi a lelkület, a szellem azt, hogy itt valamit nem jól csináltál, itt valamit elrontottál, máskor ne így csináld. Nem arról van szó, hogy kijavítsd, ha nem, hogy legközelebb másképp csináld.

A. Kati: Én ezt az egészet csak arra mondtam, amit már többször mondtál, hogy az ember milyen nagy és képes mindenre. De ha az ember ezt szuggerálja magának, elmehet egy rossz irányba.

János: Nem kell szuggerálni, el kell hinni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: Feri bácsi mondta azt, hogy csinálj úgy, mintha hinnél.

János: Igen, ez indulásában elmegy, hidd el, hogy tudsz hinni.

Ivett: Nekem még az jutott eszembe, hogy ha arra gondoltál, akkor valamilyen szinten értem, mert még közösségi szinten is mindenféle személyeskedés nélkül benne van az, hogy sok mindenki meg tudja magát etetni azzal, hogy én jó vagyok, én tanítvány vagyok, én adok, én ezt csinállok, azt csinállok, és éli az életét abban a tudatban, hogy ő tanítvány. Szerintem, ha akarja az ember bármivel meg tudja magát győzni, csak egy idő után az élet nem fogja visszaigazolni.

János: Nézzük akkor a következőt. Detti!

23.b.G. 144.o.

„Mi az ütem?

Előbb volt ütem, aztán lett dal.

Ütem van dal nélkül, dal nincs ütem nélkül.

Ütem a test

Dallam a lélek.

S a Harmadikat a kettő hordozza.”

János: Van mondanivalója valakinek?

Márti: Az emberi szív hordozza Jézust.

Detti: Az ütem az Isten szívdobbanása.

János: Én a következőt javasolnám. Úgy tűnik, hogy mivel beleástam magam az ütem kérdésébe, közel akkora területet fogalmaz meg, mint a dal. „*Előbb volt ütem aztán lett dal,*” miközben, „*ütem a test,*” ez így valahogy nem áll össze. A későbbi szövegekben megjelenő ütem tartalmával nincsen abszolút szinkronba. A későbbiekben itt valami rendet kell tenni, ez így nem tiszta, nem érthető. Azt javasolnám, hogy itt most az ütemmel ne is foglalkozzunk, sőt ezt az egész részt hagyjuk későbbre, amikor már az ütem vonatkozásában is előrébb jutottunk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Én arra gondoltam, hogy a teremtés oldaláról az embert vizsgálja, amikor rámutat arra, hogy test, lélek és szellem vagyunk és mindez az egész az Istennel és a teremtéssel kapcsolatban hogyan jelenik meg.

„Ütem van a dal nélkül,”

János: Ezt csak úgy tudom elképzelni, hogy az ütem, ahogyan a Márti is mondta, ez az Isten szívdobbanása, ami maga az Isten. Merthogy minden lüktet, minden dalnak van egy ritmusa és mindent leírhatunk dallal is, mely maga a teremtés. Ezért mondom azt, illetve mondja Ő is, hogy Isten van anyagvilágbeli dal nélkül is, de anyagvilágbeli dal nincs Isten nélkül.

„Ütem a test.”

János: Ez tagadja azt, hogy az ütem az Isten szívdobbanása. Ennek kell utána nézni, mert itt vagy valami hiányzik, vagy nem lett kifejtve miről van szó, vagy abba lett hagyva, tehát ez így nincs rendben.

Kata: Hasonló, amikor megfogalmaztuk azt, hogy az Isten létben tartó módon mindenkinben, mindenhol benne van, de más, ha az élet szempontjából vizsgáljuk a kérdést.

János: Egyetértetek.

27.b.L. 176.o.

„Hogyan lehetne a vallást és a tudományt egyesíteni?

Az Új Fénynél fel fogják ismerni, hogy az egy.

Mindig is egy volt.

Mint ahogy dallam és ütem egy és elválaszthatatlan.”

János: *„Mint ahogy dallam is ütem egy és elválaszthatatlan.”*

Annamari: Hogyan lenne elválaszthatatlan, mikor előtte ott van: *„Ütem van dal nélkül.”*

János: Ellentmondásnak látszó tartalmak, amelyeket meg kell vizsgálni. Ezzel kapcsolatban annyit írtam fel, hogy a tanítvány dala a saját üteme szerinti

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

dallam. Elérkeztünk oda, ahol az óra elején kezdtük. Ehhez azt írtam le, hogy az új dal azt a kegyelmet hordozza, hogy terem. Van hozzá tennivalótok?

Kata: Folytatnám azzal a mondat végét, hogy terem: új füleket, új szemeket, új szívet.

János: Új ütemet.

66.b. 362.o.

„Az anyag nem mozdul — vak.

A Hetedik nem mozdulhat — hat.

A növény nő, célja a fény.

A szeráf, a legfelsőbb lény, célja: Ő.

Az állat akar, örül és fél.

Az angyal él. Tette a dal.”

János: Ki a hetedik? Az Isten. Tehát az anyag és az Isten nem mozdul. Mi a mozdulat?

A. Kati: A megváltás része.

János: Miért nem mozdul az Isten, miért nem mozdul az anyag?

Ivett: Olyan mintha a két végletet mondaná, tehát ami összeköti ezt a kettőt, az a kapcsolat.

Kata: A tanítás elején abból indul ki, hogy az anyag önmagában tehetetlen, majd azt mondja: anyag és erő, az egy. Tehát az Isten oldaláról megjelenik a teremtő erő és általa megszületik a dal.

Ildikó: Az Isten nem mozdul.

János: Mondhatjuk-e azt, de Benne minden mozog. Leírja a lényegét a teremtésről.

„A növény nő, célja a fény.”

János: Ez a második sík.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„A szeráf, a legfelsőbb lény, célja: Ő.”

János: Érdekes, hogy most a másodikat az öttel hozza párba.

Annamari: Belülről megy kifelé. Nekem az a furcsa, hogy az ember itt elvben, ki van hagyva. „*Tette a dal,*” ez az emberről szól.

János: Várjál egy picit. Tehát a növény és a Szeráf van kapcsolatban. Az utolsó kapcsolat az állat és az angyal között a III. sík és a IV. sík között van.

„Az állat akar, örül és fél.

Az angyal él. Tette a dal.”

János: Ahogy te felvetted, mi a helyzet az emberrel?

Ildikó: Ebből a szempontból nem hozza össze.

János: Miért?

Ildikó: Szerintem az ember sokkal több rétű.

Annamari: Mert az emberben benne van minden.

János: Így van, mert ő maga a hét együtt. Itt valójában nem jelenik meg más, mint a kapcsolatoknak a harmóniája.

Kata: Az angyal megfogalmazza azt, hogy szeretet nélkül semmi sem él. A menórában a szeretet (II.) és a fény (VI.) síkja, Lili és Gitta. „*Fogjon kezet a Sugár és a Szeretet! A kettő csak együtt tehet.*” 55.b. 320.o.

76.b. 395-396.o.

„Titok:

Minden angyalok, szeráfok, kerubok,

minden mennyei erők,

A dalolok, s a szolgálattelvők

jönnek, s szolgálják Őt,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

a bennetek levőt.”

János: Találkozunk a kerubokkal, mely nem külön síkot képez a menórában. Azt mondja:

„a dalolók, s a szolgálattelvők

jönnek, s szolgálják Őt,

a bennetek levőt.”

János: Ki van bennük?

Az Isten van bennük.

János: Szolgálják ezek a szellemi lények. A kérdésem az lenne, a dalolók a szolgálattelvők, kik lennének ők? Külön választja, és azt mondja, hogy mi mindig dalolunk. Van olyan tanítás, ahol a kórus tanít. Bennem a kérdés úgy vetődött fel, hogy ezek most tanítanak vagy énekelnek. Ki az, aki tanít, ki az, aki énekel?

Márti: Mindegyiknek megvan a maga feladata.

Ivett: Az Ő oldalukról a dalolás, az maga a tanítás. A szolgálat is ugyanebbe a kategóriába tartozik, tehát ugyanarról beszélünk, csak más-más oldaláról.

Kata: A felsorolást azzal zárja, hogy jönnek és szolgálják Őt. A menny résztvevőit sorolja fel

János: De mitől lesz daloló, mitől lesz szolgálattelvő és hol marad a tanító?

Márti: Az Istennel való kapcsolatuknak a következménye lesz.

János: Most akkor a daloló nem szolgálattelvő, vagy fordítva. Stb. Nem érzek egyfajta rendet, nem érzek egyfajta lényezetet, hogy hogyan jelennek meg.

„Minden mennyei erők,”

Ildikó: Ebbe sok minden belefér.

Kata: Minden az emberért van, az Ő oldalukról az ember a központ.

Márti: Szerintem mi ezt nem tudhatjuk.

János: Én úgy értelmezem ezt a szövegrészt, hogy amit az angyalok dalának

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

nevez, az is tanítás, vagy fordítva a tanítás is dal. A szolgálattevés is dal, a dal is szolgálat.

Kata: Én arra gondolok, hogy a mi esetünkben a tanítás befogadása úgymond, nem elég, mert annak a tetteinkben is meg kell nyilvánulnia.

Ivett: Ez egy felsorolás a teljesség igénye nélkül.

János: A teljesség igénye nélkül, vagyis valamiféle egységet bont részeire a megértés miatt. Más-más aspektusból közelíti meg, mert a lényeg mindig ugyanaz. Aki dalol, az is szolgál. Aki szolgál, azt is nevezhetjük a szolgálat dalának ebben a vonatkozásban.

Ivett: A dal egy gyűjtőfogalom, amelybe minden benne van.

János: Ugyanezt elmondhatjuk a szolgálatról, elmondhatjuk az adásról, ugyanezt elmondhatjuk a szeretetről is.

Kata: Az jutott eszembe, amikor annak idején egy asztrológus társam nekem adott tizenöt Hangkönyvet, ő is szolgált.

János: Szolgált és dalolt. Bizony, hogy dalolt. Van- e valakinek ehhez kérdése, hozzátennivalója? Nem könnyű a szöveg, ugye? Márti te jössz!

81.b. 421.o.

„Az Új más, egészen más.

Nem halál és születés.

Örök élet, dicsőség, dal.”

János: Nagyon érdekes ez a felsorolás, hogy „örök élet, dicsőség, dal.” Hogyan kerül ide az örök élet és a dicsőség után, a dal?

Kata: Az is az Isten.

János: Most már látjuk, milyen nagyon nagy fontosságot tulajdonít a dalnak az angyal. Azt mondanám, hogy az örök életet és annak a dicsőségét átjárja a dal. Mondhatnám, az örök élet dala, a dicsőség dala. Tehát a dal oldaláról megközelítve.

Ildikó: Ha a dal olyan, akkor örök életről és dicsőségről is beszélhetünk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Érthető ez?

Igen.

János: Detti, te jössz!

86.b.441.o.

„Örvendjete!

Az örök FÉNYESSÉG ragyog.

Szabadok vagytok immár és nem rabok. Szemetek *lát*ni fog

Kezetek *tenni fog* Isteni akaratot.

Mi veletek vigadunk.

A ti tettetek,

s a mi dalunk összeér.”

János: Megtörténik az, amiről korábban beszéltünk.

Detti: Eggyé lesz a dal.

János: Egészen pontosan. Eggyé lesz a dal, amiről beszéltünk. Ahogy az angyal és az ember eggyé válása egyfajta aspektusban megtörténik, ezt a dal szóval jellemzi. Jól érzékelhető az, amikor azt mondja: „*az örök FÉNYESSÉG ragyog. Szabadok vagytok immár és nem rabok. Szemetek lát*ni fog. *Kezetek tenni fog isteni akaratot. Mi veletek vigadunk. A ti tettetek, s a mi dalunk összeér,*” mert a mi tettünk is dal.

Kata: Az első négy sor egyértelműen a mámorral azonos és akkor azt mondom, hogy a mámor által lesz eggyé a dal.

János: Nagyon jó, a mámor meg maga az öröm.

Kata: Igen-igen.

János: Kata te folytatod.

87.b. 444.o.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„(Lilihez:) A te dalod,

hogy gyógyítsd a sebet.

(Hannához:) A te dalod,

hogy ajánld fel szívedet.

Az egyensúlyt őrizd, a negyediket.

(Józsefhez, aki munkatáborban van;)

A te dalod

a mennyei lehelet,

melyet elvesztett a föld.

(Gittához:) A te dalod,

lehozni a hatot.

Ezért néked FÉNY adatott.”

János: Mit szóltok hozzá?

Detti: Itt mondja el, hogy mi a daluk.

János: Akkor most mondjátok el, hogy kinek-kinek mi a dala?

Kata: A tanítás befogadása a közös dalunk.

Detti: De itt külön-külön mondja, kinek mi a dala.

Kata: A feladatunk a dalunk.

János: Elfelejtettétek régebben mit beszéltünk ezzel kapcsolatban. Azt mondtam, hogy azt senki nem mondhatja meg a másik embernek, hogy mi a feladatod. Nincs olyan ember, aki tudja, hogy a másiknak mi a feladata, mert nem hordja a lelkiismeretét a zsebében. Azt mindenkinek saját magának kell felismernie. Amikor azt mondtam, hogy az, ami a számokra a legnehezebb, azzal csak jelezni szerettem volna azt az irányt, hogy merre kutakodjál. Mindenkinek magának kell rájönni. Mikor fogja tudni, hogy valóban az a feladata?

Márti: Ha lelki békéje lesz tőle.

János: Lelki békéje lesz tőle, ha magára talál. Az Isten oldaláról mindenkinek az az általános feladata, hogy rátaláljon az Istenre, higgyen Benne és ebben gazdagodjon. Mindenki ezért van a földön. Ez az alap feladata.

Kata: Ha ezt teszi, akkor önmagára talál és már nem lesz kérdés, hogy mi a feladata.

János: Pontosan. Ez a négy fiatal, vagy aki tanítvány, annak már nem ez a feladata, mert erre az alapfeladatra épül a többi, ami, mint egyéni feladat jelenik meg mindenkinél és a legnehezebb. Az időnk többé-kevésbé elment, nem igazán van lehetőségünk, hogy ebben a szövegrészbe belebújjunk. Arra kérlek benneteket, nézzétek innen át és ha ezzel végeztünk, akkor folytatjuk a 15.beszélgetés Gitta szövegének a vizsgálatával.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István